

QUI S'INSPIRA, DESESPERA

ESTHER SANTALÓ

La finestra de l'estudi oberta de bata bat que descobreix una immensitat de paisatge, tot verd i blau i groc i gris; un quadre amb una combinació de colors perfecta. Música ambiental suau i en un to fluix, com si arribés de lluny. Roba esportiva i còmode que s'emmotlla al cos fàcilment. Una cadira de respatller especial perquè l'esquena no se'n ressentí. Tot a punt, esperant en silenci que la inspiració aparegui d'un moment a l'altre, de cop, com un raig de llum blanca que vingui a omplir d'idees i lletres la pantalla buida de l'ordinador.

El campanar del poble toca les deu del matí. Avui tarda més del normal; durant aquests tres quarts han arribat el carter, l'hora d'esmorzar i l'avorriment, però ni tan sols un feble indicatiu de la maleïda inspiració. Es fa necessari canviar el procediment: tancar la finestra i deixar l'habitació en la penombra, aclucar els ulls i respirar fort. És un mètode que els cineastes sempre utilitzen per als protagonistes - intel·lectuals de les seves pel·lícules.

Entre inspiració i expiració sona el telèfon. Serà aquesta trucada el senyal definitiu, l'empenta final que arrossegarà avall l'allau de la imaginació? *"-Hola, bon dia! La truquem per recordar-li que quan vulgui pot passar per les nostres oficines a recollir els impresos. No ho dubti pas, ha fet una magnífica inversió."* Aquestes dosis de simpatia servicial són sempre una medicina fabulosa; et tonifiquen la moral per a tot el dia. Però ara mateix les transaccions monetàries no són cap solució. Ben al contrari, el que cal són les inversions no de diners, sinó d'idees.

Deu minuts per a les onze i res. Aquest retard ja fa passar ànsia. Els pantalons del "xandall", que la dependentia havia presentat com de "la més pura franel·la del mercat i el model més modern", ja comencen a produir-me tota mena de picors. També les xanquetes semblen haver-se encongit un parell de números. Potser fent una passejada les coses s'arreglarien; un canvi d'aires, un retrobament amb la natura... diuen que sempre són infal·libles.

❖
Però molt abans de l'esperat retrobament ecològic ha calgut saludar el veí de la plaça, el mossèn del poble, l'habitual mestressa de casa que estira les cames abans de fer el dinar, l'altra mestressa de casa que les estira mentre es cou el dinar i el marit complaent que passeja tot fent els encàrrecs.

Però molt abans de l'esperat retrobament ecològic ha calgut saludar el veí de la plaça, el mossèn del poble, l'habitual mestressa de casa que estira les cames abans de fer el dinar, l'altra mestressa de casa que les estira mentre es cou el dinar i el marit complaent que passeja tot fent els encàrrecs. Tots tenien mil explicacions raonables al greu problema de la desapareguda inspiració i cadascun d'ells exposava mil remeis diferents: que si l'aigua de puliol amb fulles de menta, que si emplastres d'aiguanaf, classes de ioga, oracions i pregàries. *"-Pensa que a la meua dona li passa el mateix -refila el marit complaent- cada vegada que ha de cuinar alguna cosa. Què hem de menjar avui? I aquest vespre? I diumenge vinent, que vénen convidats? L'elecció és difícil, però la resposta sempre arriba a temps. Mai no hem dinat a deshora, a casa."* És que potser la mussa està massa ocupada triant els milers de menús diaris que s'oblida dels qui no volen menjar, sinó escriure?

Una altra vegada a l'estudi i la música que continua sonant suaument, tot i que ara sembla molt més llunyana. La mateixa cadira, el mateix paisatge i una idèntica pantalla buida d'ordinador. Sobre la taula els diaris de la jornada i una revista. El moment just per saber, sota l'ombra dels arbres, què trasbalsa el món i si la comarca, durant aquests set dies, s'ha trasbalsat el doble. Però tot d'una, un terrabastall fort trenca aquesta situació de pau. Una cortina de fum travessa la persiana i il·lumina l'habitació fins llavors en la penombra. La llum es va definint en una figura femenina brillant i transparent, de veu decidida. *"Es vostè que ha sol·licitat el nostre servei de "La musa a casa"? -que em diu-. El trànsit està insuportable: tres embussos i dos accidents! I a hores d'ara ja faig tard a una altra cita. Afanyem-nos que tenim poc temps. Coneix les regles? La tarifa mínima inclou desplaçaments i manteniment -fixi's, ja és l'hora de dinar!- i tres temes per escollir. Si s'excedeix en l'extensió hi ha un "plus" que augmenta el pressupost. A punt?"*

I pensar que la literatura les pinta sempre tan pures i màgiques!

